

بایدن مصمم است و می ماند

بر خلاف تشدید درخواست‌ها برای کناره‌گیری بایدن از رقابت‌های انتخاباتی، سخنگوی کاخ سفید گفت که جو بایدن مصمم است تا سال ۲۰۲۹ رئیس‌جمهور آمریکا باشد. کارین ژان پیر، سخنگوی کاخ سفید اعلام کرد که رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا مصمم است در صورتی که مجدداً در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۴ پیروز شود، برای یک دوره دوم کامل در سمت خود باقی بماند. بایدن در مناظره جمعه ۸ تیر ماه با «دونالد ترامپ»، به قدری عملکرد ضعیفی داشت که ده‌ها رسانه خبری، دموکرات‌های ارشد و حامیان مالی مهم حزب دموکرات، خواستار کناره‌گیری بایدن از ادامه رقابت‌های انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا شدند اما بایدن ۸۱ ساله با رد تمامی این درخواست‌ها گفت که تنها کسی است که می‌تواند ترامپ را در انتخابات نوامبر امسال شکست دهد. ژان پیر در کنفرانس خبری روز سه‌شنبه در پاسخ به سوال خبرنگاری مبنی بر این که «آیا رئیس‌جمهور بایدن متعهد در سمت خود بماند؟» گفت: «بله». از طرف دیگر، بایدن در مصاحبه روز دوشنبه خود با شبکه «ام‌اس‌ان بی‌سی» تصریح کرد، «قاطعانه متعهد» به پیروزی در دور دوم انتخابات است و قرار نیست «جایی برود.»

دیدار پشت درهای بسته

رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه و اوربان، نخست‌وزیر مجارستان در حاشیه اجلاس سران ناتو در واشنگتن با یکدیگر دیدار کردند. دیدار رئیس‌جمهور ترکیه و نخست‌وزیر مجارستان به‌منظور تحکیم روابط دو کشور و گفت‌وگو پیرامون مسائل منطقه‌ای و جهانی در پشت درهای بسته برگزار شد. در این دیدار، اردوغان بر تلاش صلح‌آمیز ترکیه برای پایان دادن به جنگ اسرائیل و اوکراین و همچنین پایان دادن به حملات اسرائیل در نوار غزه تأکید کرد. اردوغان همچنین با انتقاد از جامعه بین‌الملل اذعان کرد که جامعه جهانی باید تلاش خود را برای برقراری صلح در این مناطق افزایش دهد. اردوغان در این دیدار همچنین خواستار حمایت مجارستان از ترکیه در فرایند احیای الحاقی این کشور به اتحادیه اروپا و توسعه روابط با این اتحادیه در دوران ریاست مجارستان بر اتحادیه اروپا شد. اخیراً کشور مجارستان به مدت ۶ ماه، ریاست دوره‌ای اتحادیه اروپا را برعهده گرفته است.

زلنسکی ۱۲۸ جنگنده اف-۱۶ می خواهد

رئیس‌جمهور اوکراین در اولین روز از نشست ناتو در واشنگتن گفت که برای نبرد با روسیه به ۱۲۸ جنگنده آمریکایی اف-۱۶ نیاز دارد. ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین در اولین روز از نشست ناتو در واشنگتن تأکید کرد که محموله جنگنده‌های اف-۱۶ آمریکایی که غرب به اوکراین ارسال کرده، کافی نیست و کی‌یف به ۱۲۸ فروند از این جنگنده‌ها برای نبرد با روسیه نیاز دارد. زلنسکی در سخنرانی خود در مرکز «دونالد ریگان» در واشنگتن تصریح کرد: «مشکلی که در زمینه اف-۱۶ وجود دارد، مقدار و زمانبندی آن است... تصمیماتی درباره ۱۰ یا ۲۰ (جنگنده) گرفته شده، حتی اگر ۵۰ جنگنده هم داشته باشیم، باز هم چیزی نیست.» رئیس‌جمهور اوکراین سپس درخواست ۱۲۸ جنگنده را داد که معادل مجموع جنگنده‌هایی است که شرکای اوکراین دارند. روسیه معتقد است که عرضه تسلیحات به اوکراین، مانعی در مسیر صلح است و کشورهای ناتو را وارد درگیری مستقیم در جنگ اوکراین می‌کند.

بودجه دفاعی، جنگنده‌های F-۱۶ بیشتر را خریداری کرده و سرمایه‌گذاری سنگینی برای خودکفایی صنعت دفاعی خود انجام داده است.

بلغارستان، رومانی و ترکیه عملیات مین‌زدایی منطقه‌ای ناتو را در دریای سیاه راه‌اندازی کرده‌اند. بلغارستان و به‌ویژه رومانی در کمک به صادرات غلات اوکراین نقشی کلیدی داشتند و به امنیت غذایی جهان کمک کردند که شامل کمک به تسهیل کریدور دریایی غلات است و در آن کشتی‌های تجاری محصولات کشاورزی را با عبور از آب‌های سرزمینی رومانی و بلغارستان صادر می‌کنند. هر سه کشور کمک‌های نظامی، سیاسی، دیپلماتیک و اقتصادی به اوکراین ارائه داده‌اند. بلغارستان و رومانی همچنین تحریم‌هایی را علیه روسیه وضع کرده‌اند.

ناتو قصد ندارد در سال ۲۰۲۴ عضویت را به اوکراین اعطا کند اما برای پیوستن اوکراین و گرجستان به این ائتلاف تلاش می‌کند. استراتژی امنیتی منطقه دریای سیاه ناتو باید برنامه‌های ویژه‌ای را در تاریخ‌های مهمی راه‌اندازی کند تا بتواند تعهد خود برای به‌عضویت درآوردن اوکراین و گرجستان را اجرایی کند. بسته کمکی جامع ناتو برای اوکراین و بسته کلان گرجستان باید مضاف بر برنامه‌های جامع آموزش نظامی اضافی تقویت شوند. بسته ویژه‌ای هم براساس کمک‌هایی که ائتلاف از سال ۲۰۲۲ به مولداوی ارائه کرده، در نظر گرفته شود.

اولین گام برای توسعه استراتژی امنیتی در منطقه شامل تعهد به دنبال کردن ارزش‌های مشترک و ایجاد فضایی امن در منطقه دریای سیاه و سپس یکپارچه‌سازی متحدان با قابلیت‌های جمعی نزدیک‌ترین شرکایشان تایید می‌گردد. این اهداف خواهد بود. وزارت امور خارجه آمریکا پیش‌نویسی از استراتژی امنیتی دریای سیاه را در سال ۲۰۲۳ تهیه کرده است. این سند، اهداف استراتژیک آمریکا در منطقه را تضمین امنیت، رفاه، دموکراسی و دسترسی آزاد به مسیرهای آبی فهرست کرده است. این اهداف در میان متحدان ناتو به‌صورت تک‌تک و جمعی مشترک است و باید آنها را به‌عنوان اهداف گسترده‌تر در استراتژی منطقه دریای سیاه ناتو در نظر گرفت.

سیاست‌ها و قابلیت‌های نظامی در منطقه دریای سیاه باید هم‌بندی اعضای ناتو در این منطقه برای هر جا که لازم باشد مثل بلغارستان، رومانی و ترکیه طراحی شوند و هم از شرکای منطقه‌ای اوکراین، گرجستان و مولداوی حمایت کنند. مثلاً در واکنش به شدت بالای حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۱۸، ناتو قابلیت‌های هشدار موقعیتی BMD را در دریای سیاه افزایش داد و آموزش‌های نظامی در گرجستان و اوکراین را تقویت کرد. علاوه بر آن، در سال ۲۰۲۲، متحدان به‌رهبری ایتالیا گروه‌های نبرد چندملیتی را برای بلغارستان (به‌رهبری ایتالیا) و رومانی (به‌رهبری فرانسه) ایجاد کردند، پلیس نیروی هوایی منطقه دریای سیاه را افزایش دادند و متعهد شدند برنامه‌های دفاعی جدیدی را اجرا کنند که شامل افزایش نیروهای ناتو با آمادگی بالا از ۴۰ هزار نفر به ۳۰۰ هزار نفر بود.

آمریکا حضور نظامی خود را در رومانی به تشکیلات بریگارد ارتقا داده و بودجه نظامی را در اختیار بلغارستان و رومانی گذاشته است. فرانسه سیستم دفاعی موشکی MAMBA را در سال ۲۰۲۲ در اختیار منطقه قرار داده است و گروه نبرد ناتو در رومانی راه‌اندازی می‌کند. علاوه بر آن این کشور فعالانه از طریق بسته‌های دفاعی و هدایت ائتلافی برای حمایت از ارسال آموزش دهندگان نظامی ناتو به اوکراین، از مولداوی حمایت می‌کند.

با ۷۵ ساله شدن ناتو و گذشت دوسال و نیم از جنگ اوکراین، جوجا معتقد است زمان آن فرا رسیده که این ائتلاف یک استراتژی برای دریای سیاه منتشر کند که چالش‌های اصلی برای کشورهای عضو را مشخص می‌کند و منابع جمعی و در سطح ملی خود را برای تقویت امنیت منطقه‌ای متعهد می‌سازد. چنین استراتژی‌ای باید سه هدف را دنبال کند: فضای امنیتی اعضای ناتو در دریای سیاه، مهار تهاجم روسیه علیه متحدان و عمل به‌وعده سال ۲۰۰۸ مبنی بر اعطای عضویت به اوکراین و گرجستان.

استراتژی امنیتی ناتو در دریای سیاه باید براساس ظرفیت موجود زیرساخت‌های کشورهای عضو ایجاد شود که در طی سال‌ها ایجاد شده‌اند. آنها باید این ظرفیت‌ها را به سیستم دفاعی و بازدارندگی منسجم توسعه دهند و با تقویت آنها در هماهنگی با تعهدات جمعی تعریف‌شده موافقت کنند. اکنون زمان اقدام اتحاد فرا رسیده است.

متحدان دریای سیاه از سال ۲۰۲۲ به‌طور چشمگیری قدرت دفاعی خود را تقویت کرده و فعالانه از اوکراین حمایت کرده‌اند. برای تقویت قابلیت‌های داخلی، رومانی وعده داد ۲/۵ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را برای بودجه نظامی اختصاص دهد و جنگنده‌های F-۱۵ و F-۳۵، سیستم‌های دفاع موشکی پاتریوت و سیستم موشکی چندپرتابی MLRS، تانک‌ها، خودروهایی جنگی پیاده‌نظام، ناو، زیردریایی و سامانه‌های موشکی دفاعی ساحلی و پهپادهای رزمی را سفارش داد

منابع و سیاست‌های متحد دریای سیاه

حضور متحدان ناتو در منطقه دریای سیاه در چند سال گذشته قوی‌تر و چندوجهی‌تر شده و بسیاری از اجزای استراتژی امنیت منطقه‌ای ناتو هم‌اکنون در حال اجراست. اما استراتژی آینده نیاز دارد آن قابلیت‌های ارسال هم‌راستارها به یکدیگر متصل کند و آنها را به اهداف واضح فرموله‌شده گره بزند.

متحدان دریای سیاه از سال ۲۰۲۲ به‌طور چشمگیری قدرت دفاعی خود را تقویت کرده و فعالانه از اوکراین حمایت کرده‌اند. برای تقویت قابلیت‌های داخلی، رومانی وعده داد ۲/۵ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را برای بودجه نظامی اختصاص دهد و جنگنده‌های F-15 و F-35، سیستم‌های دفاع موشکی پاتریوت و سیستم موشکی چندپرتابی MLRS، تانک‌ها، خودروهایی جنگی پیاده‌نظام، ناو، زیردریایی و سامانه‌های موشکی دفاعی ساحلی و پهپادهای رزمی را سفارش داده است. رومانی همچنین در حال توسعه پایگاه هوایی Mihail Kogălniceanu (MK) است تا با سرمایه‌گذاری ۲ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلاری به یکی از بزرگترین آنها در اروپا تبدیل شود. بلغارستان می‌گوید ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را اختصاص می‌دهد و یک برنامه مدرن‌سازی را با خرید جنگنده‌ها، خودروهایی جنگی پیاده‌نظام و کشتی‌های گشت و همچنین سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های مهم راه‌اندازی کرده است. ترکیه هم بودجه دفاعی خود را با تقویت ۱۴۰ درصدی

برای مقابله با قابلیت‌های ایران و روسیه در منطقه دارند. اجزای اصلی بازدارندگی متعارف یا وجود دارند یا در حله برنامه‌ریزی قرار گرفته‌اند. برنامه دفاع موشکی بالستیک ناتو یکی از دارایی‌های مهمی است که مانع هرگونه حمله نظامی از سوی ایران می‌شود. علاوه بر آن، حمایت ناتو از ائتلافی از اعضا که به دنبال افزایش تولید موشک‌های زمین به هوا برای سیستم پاتریوت تا ۱۰۰۰ عدد هستند، گامی مهم به‌سوی ارزیابی بازدارندگی متعارف علیه تهدیدهای متقارن و نامتقارن ایران و روسیه به‌شمار می‌رود. چنین ابتکارهایی می‌توانند در خدمت توسعه بزرگتری از منطقه دریای سیاه هم باشند.

سیستم‌های دفاعی-موشکی بیشتر به‌مناطق مرزی آسیب‌پذیر ناتو هم موضوع دیگری است. ابزار دفاعی پیچیده مثل «دیوار پهپادی» در کشورهای هم‌مرز ناتو با روسیه که در مقابله با حملات ترکیبی در منطقه دریای سیاه آسیب‌پذیرند، مورد بررسی قرار می‌گیرند. در آخر، اعضای ائتلاف باید بیشتر درباره اعزام جمعی بیشتر قابلیت‌های نظامی فکر کنند که به بازدارندگی و دسترسی آزاد به مسیرهای آبی آزاد کمک کند و ظرفیت ضددسترسی در منطقه دریای سیاه را تشکیل دهد.

حضور متحدان ناتو در منطقه دریای سیاه در چند سال گذشته قوی‌تر و چندوجهی‌تر شده و بسیاری از اجزای استراتژی امنیت منطقه‌ای ناتو هم‌اکنون در حال اجراست. اما استراتژی آینده نیاز دارد آن قابلیت‌های ارسال هم‌راستارها به یکدیگر متصل کند و آنها را به اهداف واضح فرموله‌شده گره بزند.

متحدان دریای سیاه از سال ۲۰۲۲ به‌طور چشمگیری قدرت دفاعی خود را تقویت کرده و فعالانه از اوکراین حمایت کرده‌اند. برای تقویت قابلیت‌های داخلی، رومانی وعده داد ۲/۵ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را برای بودجه نظامی اختصاص دهد و جنگنده‌های F-15 و F-35، سیستم‌های دفاع موشکی پاتریوت و سیستم موشکی چندپرتابی MLRS، تانک‌ها، خودروهایی جنگی پیاده‌نظام، ناو، زیردریایی و سامانه‌های موشکی دفاعی ساحلی و پهپادهای رزمی را سفارش داده است. رومانی همچنین در حال توسعه پایگاه هوایی Mihail Kogălniceanu (MK) است تا با سرمایه‌گذاری ۲ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلاری به یکی از بزرگترین آنها در اروپا تبدیل شود. بلغارستان می‌گوید ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را اختصاص می‌دهد و یک برنامه مدرن‌سازی را با خرید جنگنده‌ها، خودروهایی جنگی پیاده‌نظام و کشتی‌های گشت و همچنین سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های مهم راه‌اندازی کرده است. ترکیه هم بودجه دفاعی خود را با تقویت ۱۴۰ درصدی

توسعه جعبه‌ابزاری فراگیر به‌منظور مقابله با تهدیدهای جنگ ترکیبی منطقه‌ای به محدود کردن نفوذ ایران و چین در منطقه دریای سیاه کمک می‌کند. استفاده جمهوری خلق چین از ابزارهای سیاسی، اقتصادی و نظامی برای افزایش ردپای خود و تحمیل قدرت به‌طور فزاینده‌ای در منطقه دریای سیاه آشکار است؛ منطقه‌ای که چین به سرمایه‌گذاری‌های خود در زیرساخت‌های مهم فیزیکی و دیجیتال، اراضی و محصولات کشاورزی و فناوری‌های نظامی ادامه می‌دهد. تلاش‌های چینی‌ها برای کنترل بخش‌های مهم فناوری و صنعتی و همچنین ایجاد مزیت اقتصادی و وابستگی‌های استراتژیک در سراسر منطقه دریای سیاه از جمله در کشورهای عضو ناتو قابل مشاهده است.

همکاری استراتژیک فزاینده جالش دیگری برای ائتلاف است که اثر مستقیمی بر منطقه دریای سیاه دارد. چین یکی از کشورهای خارجی است که صنایع دفاعی روسیه را تأمین می‌کند و فناوری‌های تولید چین هم می‌تواند کشتار سربازان و غیرنظامیان اوکراینی را تسهیل کند.

اهداف و پایگاه جمهوری اسلامی ایران در منطقه دریای سیاه بسیار کمتر از چین است اما اعضای ناتو برای مقابله با ایران هم به منابع قابل توجه و اهداف استراتژیک مشترک نیاز دارند. سپر دفاعی موشک‌های بالستیک ناتو که برای حملات احتمالی از سوی ایران توسعه یافته‌اند، پرهزینه و پیچیده‌اند؛ این سیستم‌ها در بیشتر مناطق اطراف دریای سیاه پایه‌گذاری شده‌اند و اجزای کلیدی آن‌ها در ترکیه و رومانی قرار گرفته‌اند، اجزای دیگر هم در لهستان و دریای مدیترانه. اما ایران ردپای نامتقارنی در منطقه دریای سیاه دارد. پهپادهای کامی‌کاز ایرانی که در اختیار نیروهای روسیه قرار می‌گیرند ویرانه‌های بسیاری را در سراسر اوکراین از جمله مراکز غیرنظامی ایجاد کرده‌اند. تهران نیروهای سپاه را برای آموزش دادن نیروهای نظامی به کریمه فرستاده است. قطعه‌هایی از پهپادهای ایرانی در یکی از حوادث مربوط به انفجار ۵ پهپاد کامی‌کاز در منطقه ناتو در رومانی پیدا شدند. علاوه بر آن، همکاری استراتژیک ایران با روسیه که در قالب کمک به لایروبی کانال ولگا-دن (کانالی که رودخانه ولگا را از دریای خزر به رودخانه دن متصل می‌کند) است، به‌منظور تقویت دسترسی نظامی به دریای سیاه و همچنین عملیات ناوگان ارواح روسی-ایرانی (کشتی‌های تجاری که در ائتلاف کشورهای گروه ۷ با اتحادیه اروپا قرار ندارند یا از بیمه‌های حفاظتی یا فرامت استفاده نمی‌کنند) بین مدیترانه و دریای سیاه تعبیه شده که همان تهدیدهای امنیتی پیچیده و فزاینده‌ای است که ایران می‌تواند در منطقه دریای سیاه برای ائتلاف ایجاد کند.

متحدان در استراتژی دریای سیاه خود نیاز به ادغام ابزاری

نود در رو یارویی با روسیه

شمالی در دریای سیاه تغییر خواهد کرد؟

